

## שולי האור לחן עממי רוסי

על הדרך שוב יורד הערב, הפונדק טובע בשיכר.  
מְנִדְנו אורב הליל כחרב, ושותק הבית כניכר.  
הספינות יצאו אל קצות האופק, הגלים חובקים למצולה.  
והלב הוֹמָה עד כְּלוֹת הדופק, וממתין לשוא להצלה.

אך שמש שוב תזרח,  
ופרח-בר יפרח,  
ויתמרק בשקט מְקוֹדֵשׁ.  
ורוח מרחבים  
מהשדות תביא  
תקוה גדולה לבוקר החדש.

בשערנו השיבה הלבונה, ילדינו כבר פרשו כנף.  
ונפשנו שכה האמינה, בשלכת, עירומת ענף.  
ההולכים אֶבְדוּ נתיב לגשר, השנים קמלו כגבעולים.  
ואנחנו שחיפשנו קשר, עוד תועים כתן במשעולים.

אך שמש שוב תזרח,  
ופרח-בר יפרח,  
ויתמרק בשקט מְקוֹדֵשׁ.  
ורוח מרחבים  
מהשדות תביא  
תקוה גדולה לבוקר החדש.

על צירו יחרד יום-יום השער, כסערה על ים-הציפיות.  
שמחתנו עוד כלואה בצער, ולבנו חרב-פיפיות.  
החורשות אינן עדין יער, שב העם לנוד עם תרמילים.  
נתיבינו נבוכים כנער, וזרות תצמח בין המילים.

אך שמש שוב תזרח,  
ופרח-בר יפרח,  
ויתמרק בשקט מְקוֹדֵשׁ.  
ורוח מרחבים  
מהשדות תביא  
תקוה גדולה לבוקר החדש.